

Амина сложи трапезата, а Зарафія донесе сѣкакви гозбы, мизилци и питія. *X. I, 112.* Послѣ сложиха ми да ямъ хлѣбъ и задоволиха отъ сичко що бѣхъ лищенъ. *X. II, 66.* А къту ся прѣбие ношъ, домовладика имъ слага изобилии гозбъ да ѣдять, а вино съ котлове. *Пк. 95.* Адоамъ заповѣда да сложятъ великолѣбно гощаванье (*fit servir un magnifique repas*). *T. 133.* Нимфитѣ сложихъ най напредъ една вечера проста, но отборъ по вкуса и по чистота. *T. 7.* Хайдуги седнали да ядатъ—и да помянатъ; Енка имъ трапеза слагаши. *M. 211. 5)* сочту, считаю: Петтъ грѣша дѣто, ти ги дадохъ онаѣ недѣля не дѣй ги слагъ (*не считай ихъ*).—Азъ та не слагамъ за чивикъ, я тебѣ не считамъ за челоупка.—Товѣ са не слага. Не слагамъ товѣ (*не считается*) въ дѣт. игрѣ.—Сложъ са Слагамъ са опушусь, опускаюсь: Патникътъ си смѣгна торбата отъ гърбътъ и са сложи до коренътъ на едно дърво. *Зк. 133.* Четворица стари козаци работѣхъ съ возѣтъ си доста ситно, отскачахъ на страна, като вихъръ, смалъ не надъ главитѣ на музикантитѣ, и послѣ се сложѣхъ и клечешкомъ вграѣхъ. *Tб. 21.* Завилъ са и сивъ бѣлъ соколъ, На царьови равни двори. Сега три дни ва са вѣе, Ни сж вдига, ни сж слага. *M. 63.* Та па сж ниско слагайте, Та ми сѣ поразгледайте, Какво сж кланя невяста. *M. 153.*

Сломѣ *м. с. сломѣ*: Вѣтърътъ сломѣ дървото.—Пу зелена гора какъ (самувили) варвиха, Вейки утъ гора слумеха. *D. S. 10, 164—165.* Море лудо кутро младо! Позапри си бърза коня, Дан' ме згазишъ, дан' ме сломишъ, *чтобы меня не изувечить.* *M. 417. 2)* свалою: С' момъ кораважъ дрѣновкыни Мъртва си го отъ коня сломихъ! *Гн. 57.*

Слонъ *с. м. с. сл. слонѣтъ, слонъ. Слонѣца* *с. ж. слонѣха. Слонче* *ум. Десетина души добри ловджие могат да побѣдатъ не само словѣтъ, но и слонѣцата, която бива много по-опасна, а особенно тогава, когато тя подая своето слонче.* *З. 245.*

Слоши *ми са м. безл. с. мнѣ занеможетъ, я захвораю*: Аво ся слоши нѣщо на лѣхусъ-тъ, кадять ѣ съсъ нерадиче (буренъ), и ѣ варжтъ страшиче (буренъ политрихъ) да пѣе. *Ч. 2.* Кога ся слоши на дѣте, трѣбува безъ забавъ да ся тури въ една тихъ стаѣ съ чистъ въздухъ. *Л. Д. 1871 р. 119.*

Слуга *с. м. и с. ж. слуга. Слугѣня Служѣня* *с. ж. служѣнка. Слугѣнка Слугѣца* *ум. Вѣренъ слуга—здравъ ключъ.* *Ч. 140.* Слуга имъ была Калинка, Стояну чаша отлива, Турчинъ задъ ramo излива. *M. 104.* Тогай рече Димни Марко: „Ей Елено, домакино! Коя слуга ти ке чинишъ? Ели свѣѣя да си държишъ, Или слуга да си служишъ?“ *M. 163.* Чуешъ ли ме, мѡя верна слѣго. *Пс. 12, 106.* Земи ма слуга (*возьми меня въ слуги*), ефенди,—на драго сѣрдце ще ти слу-